

ויקרא פרק א

(א) ויקרא אל משה וידבר יקוק אליו מאהל מועד לאמר :

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליקוק מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם :

(ג) אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יקוק :

(ד) וסמד ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו :

(ה) ושחט את בן הבקר לפני יקוק והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד :

(ו) והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה : (ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש :

(ח) וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח :

(ט) וקרבנו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליקוק : **ו**

(י) ואם מן הצאן קרבנו מן הפשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו :

(יא) ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יקוק וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב :

(יב) ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וענד הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח :

(יג) והקרב והכרעיים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליקוק : **פ**

(יד) ואם מן העוף עלה קרבנו ליקוק והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו :

(טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח :

(טז) והסיר את מראתה ונהשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן :

(יז) ושסע אתו בכנפו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליקוק : **ו**

ויקרא פרק ד

(כב) אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יקוק אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם :

(כג) או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים :

(כד) וסמד ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יקוק חטאת הוא :

(כה) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה :

(כו) ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו : **פ**

(כז) ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשיתה אחת ממצות יקוק אשר לא תעשינה ואשם :

(כח) או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא :

(כט) וסמד את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה :

(ל) ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח :

(לא) ואת כל חלבה יסיר כאשר הוטר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחוח ליקוק וכפר עליו הכהן ונסלח לו : **פ**

(לב) ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה :

(לג) וסמד את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה :

(לד) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח :

(לה) ואת כל חלבה יסיר כאשר יוטר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יקוק וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו : **פ**

ויקרא פרק ה

(י) וידבר יקוק אל משה לאמר :

(י) נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יקוק והביא את אשמו ליקוק איל תמים מן הצאן בערפך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם :

(יז) ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אותו לכהן והכהן כפר עליו באיל האשם ונסלח לו : **פ**

(יז) ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת ממצות יקוק אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו :

(יח) והביא איל תמים מן הצאן בערפך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו :

(יט) אשם הוא אשם אשם ליקוק : **פ**

(כ) וידבר יקוק אל משה לאמר : (כא) נפש כי תחטא ומעלה מעל ביקוק וכחש בעמיתו או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו :

(כב) או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה :

(כג) והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא :

(כד) או מפל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשותיו יסף עליו לאשר הוא לו ותננו ביום אשמתו :

(כה) ואת אשמו יביא ליקוק איל תמים מן הצאן בערפך לאשם אל הכהן :

(כו) וכפר עליו הכהן לפני יקוק ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה : **פ**

ויקרא פרק ו

(יח) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יקוק קדש קדשים הוא :

ויקרא פרק ז

(א) וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא : (ב) במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב :

ויקרא פרק יד

(יג) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא :

ויקרא פרק יט

(כ) ואיש כי ישפב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה :

(כא) והביא את אשמו ליקוק אל פתח אהל מועד איל אשם :

(כב) וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יקוק על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא : **פ**